

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1098/07
15.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Katarine Manojlović - Andrić, članova veća, sa savetnikom Marijanom Tafra - Mirkov, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa AB advokat, protiv rešenja Ministarstva trgovine, turizma i usluga Republike Srbije broj 334-00-50/2006-05 od 14.12.2006. godine, u predmetu inspekcijских mera, oglašavanja ništavim rešenja, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 15.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca podneta protiv rešenja Ministarstva trgovine, turizma i usluga, Sektor tržišne inspekcije, Odeljenja Beograd broj 334-00-00792/02 od 11.07.2006. godine kojim je odbijen predlog tužioca za oglašavanje ništavim rešenja, istog, prvostepenog organa broj 334-00-792/2002 od 11.02.2002. godine, kojim je oduzeta tužiočeva roba, bliže navedena u dispozitivu rešenja.

Tužilac tužbom osporava rešenje tuženog u celini, pa predlaže da se poništi i da mu se nadoknade troškovi postupka. Navodi da su robu od njega prvobitno bili oduzeli ovlašćeni radnici MUP-a, a u okviru predkrivičnog postupka nedozvoljene trgovine, a da je tek kasnije doneto rešenje o oduzimanju robe od strane inspekcije, iako se roba više nije nalazila kod njega. Kako u konkretnom slučaju nije bilo krivičnog dela, jer je tužilac posedovao urednu dokumentaciju za robu to je krivični postupak obustavljen, a nije vođen ni prekršajni postupak, nije bilo razloga za oduzimanje robe, te je ova morala biti tužiocu vraćena. Smatra, obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, da je rešenje o oduzimanju robe mogao da donese samo sud, te da je rešenje prvostepenog organa o oduzimanju robe sa tih razloga ništavo, zbog čega je i tražio njegov poništaj.

Tuženi organ, izjašnjavajući se na navode tužbe, u svom odgovoru osporio je ovo u celini, te je ostajući kod razloga osporenog rešenja, predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, razloga osporenog rešenja, te odgovora na tužbu, kao i celokupnih spisa predmeta ove upravne stvari, a u smislu člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" broj 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Pravilno je, po oceni suda, tuženi, osporenim rešenjem, odbio žalbu kao neosnovanu, ispravno nalazeći da je prvostepeni organ pravilno odbio zahtev tužioca za oglašavanje ništavim rešenjem Ministarstva trgovine Republike Srbije, Sektora tržišne inspekcije, Odeljenja Beograd, Odseka nedozvoljene trgovine broj 334-00-72/2002 od 11.02.2002. godine. Za svoju odluku tuženi je dao razloge koje za pravilne prihvata i ovaj sud.

Ovo stoga jer iz napred navedenog rešenja prvostepenog organa proizlazi da je ovo doneto u postupku inspekcijske kontrole poslovanja tužioca, te u ovome oduzeta roba namenjena prometu iako tužilac nije registrovan za obavljanje istog, niti radi kod nekog ko je ovlašćen za obavljanje prometa robe. Kako je odredbom člana 45. tačka 1. Zakona o uslovima za obavljanje prometa robe, vršenju usluga u prometu robe i inspekcijском nadzoru propisano da će inspektor rešenjem oduzeti robu u vršenju inspekcijског nadzora kada se roba stavlja u promet, proizvodi ili priprema za prodaju od strane lica koje nije registrovano, odnosno ovlašćeno za obavljanje prometa robe i vršenju usluga, pogrešno tužilac smatra da rešenje o oduzimanju robe, pa i predmetni, nije bio ovlašćen da donese tržišni inspektor, već samo sud. Obzirom na izneto pravilno tuženi osporenim rešenjem zaključuje da u konkretnom slučaju nisu bili ispunjeni uslovi za oglašavanje ništavim rešenja iz člana 257. stav 1. tačka 1. ZUP-a kojim je propisano da će se ništavim oglasiti rešenje koje je u upravnom postupku doneseno u stvari iz sudske nadležnosti, sa kojih razloga je prvostepeni organ pravilno primenivši odredbe člana 258. navedenog Zakona tužiočev predlog odbio kao neosnovan.

Sud je cenio navode tužbe, pa obzirom na napred izneto nesumnjivo činjenično stanje, nalazi da se ne mogu prihvatiti za osnovane. Sud je cenio i ostale navode tužbe, o pokretanju krivičnog postupka, pa nalazi da ovi nisu od uticaja na donošenje drugačije odluke u ovoj upravnoj stvari obzirom da je u konkretnom slučaju nesumnjivo da je tužiočeva roba, oduzeta rešenjem prvostepenog organa uprave.

Sa napred iznetog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, sud je tužbu odbio kao neosnovanu i na osnovu člana 41. stav 2. ZUS-a odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 15.11.2007. godine, U. 1098/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Marijana Tafra - Mirkov, s.r. Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS